# *Honoring the Master of Collaborative Learning*

***Colwyn Trevarthen***

*Department of Psychology*
*University of Edinburgh*
*Edinburgh,* ***Scotland***
***United Kingdom***

*I met Jerome Bruner in Marseille, in the Laboratory of Psycho-Physiology of Professor Jacques Paillard, more than 35 years ago. We talked about how the brain of a baboon controls skills of manipulation by sight. He was planning an enquiry about how infants learn to use a cup, and he asked me if I would like to adapt my film methods to study infants at Harvard.*

*In 1966 I sailed to the US with my wife Lee and infant son David and we settled near Cambridge, in Waltham. Thus began 3 wonderful years at the Center for Cognitive Studies where Jerry and his small team of collaborators was beginning to change, for good, the approach to infant intelligence and how it grows in company.*

*We moved our aim from skills of object manipulation into research on the beginnings of communication, and Jerry became our companion and guide into the wonderful world of childhood learning. His psychology of education is the study of childhood creativity and of the facilitating 'scaffolding' support the adult teacher can give to the aspiring youngster as he or she clambers over new ideas and actions, attempting far more than is possible alone.*

*For many years my work, transformed by my period at Harvard, has been 100% committed to the scientific comprehension of how young children get meaning and a place where they can feel proud of being with others and knowing how to take part in playful recreation and in helping the work of the community. Jerry is still my teacher and the 'scaffold' that helps my outlandish ideas grow intelligible and useful form. I am both happy and proud to have common cause with him in exploring how the voice can be a bridge between enthusiastic minds, how a teacher's talk can gain a quality of interest and affection that confirms the fun of discovery and dedication to a task, for a child or for a group of children in a school class.*

*A couple of years ago I had the pleasure of being in Reggio Emilia with Jerry and Carol at a meeting celebrating the world famous philosophy of Lauren Malaguzzi and the achievements of his schools there. We gathered one evening in the City Chambers with the Mayoresse. In Reggio the whole town is behind the learning projects of teachers, parents and children in the nurseries and schools. When Jerry came to say a few words, the Mayoresse vacated her official chair for him. He is venerated throughout Italy, as all over the world, as the friend and guide of all who wish to foster children's learning in discovery and in the sharing of what is found and created.*

*But more important for Academia are the further implications of Jerry's work for all areas of psychology – for perception of meaning in reality and for imagination, for movement and the mastery of skill, for language and reason, and for the comprehension of self-esteem and of the moral importance of respectful listening, including the listening to the recital of facts and arguments in the operations of the law. The titles of Jerry's beautifully crafted texts chart the journey – "On Knowing: Essays for the Left Hand"; "Processes of Cognitive Growth: Infancy"; "Child's Talk: Learning to Use Language"; "Actual Minds, Possible Worlds"; "Acts of Meaning"; "The Culture of Education", "Making Sense: Law, Literature, Life", to mention some.*

*In a recent tribute to Jerome Bruner, his friend Clifford Geertz, in his autobiographical "Available Light", has made an important point. Geertz observes that while Jerry give an impression of reasonableness and gentle persuasion in his writing, he is far more revolutionary than he appears to admit. His psychology is one that demands radical new thinking, and, in particular, the abandonment of the mainstream faith in cognitive mechanistic. That is his importance now, and that is why his message will live and grow.*

*With Carol, Jerry has explored the motive foundations of narrative – that magical force of the mind without which we can neither think nor gain entry into one another's purposeful consciousness. His concept stimulates my present work on the musical narratives of mother-infant play and their relations to the syntactic forces of language. With our host Giannis Kugiumutzakis, I have become captivated by the abilities of infants to enter into respectful and sympathetic states of mind with others, from the moment they are born. These*

*days I am captured by that other word of Greek origin, 'music' -- using infants' sensibilities and expressive talents to rediscover the original rich meaning, and its divine inspiration.*

*In honouring Jerome Bruner the University of Crete is paying homage to a giant among teachers, a person full of 'enthusiasm' in the original Greek sense of that word.*

*Zeus in his cave above us will be pleased.*

# *Τιμώντας τον Δάσκαλο της Συνεργατικής Μάθησης*

**Colwyn Trevarthen**
*Department of Psychology*
*University of Edinburgh*
*Edinburgh,* ***Scotland***
***United Kingdom***

*Συνάντησα τον Jerome Bruner στη Μασσαλία, στο Εργαστήριο Ψυχοφυσιολογίας του Καθηγητή Jacques Paillard, πριν από 35 χρόνια περίπου. Μιλήσαμε για το πώς ο εγκέφαλος ενός μπαμπουίνου ελέγχει με την όραση επιδέξιους χειρισμούς σύλληψης αντικειμένων. Σχεδίαζε τότε μία έρευνα για το πώς τα βρέφη μαθαίνουν να χρησιμοποιούν ένα φλιτζάνι, και με ρώτησε εάν θα ήθελα να προσαρμόσω τις μεθόδους κινηματογράφησης που χρησιμοποιούσα για να μελετήσουμε βρέφη στο Χάρβαρντ.*

*Το 1966 ταξίδεψα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής με τη σύζυγό μου Lee και το γιο μας- βρέφος τότε- David, και εγκατασταθήκαμε κοντά στο Κέιμπριτζ, στο Waltham. Έτσι άρχισαν τρία υπέροχα χρόνια στο Κέντρο Γνωστικών Σπουδών, όπου ο Jerry με μία μικρή ομάδα συνεργατών άρχιζαν να αλλάζουν δραστικά την προσέγγιση μελέτης της βρεφικής νοημοσύνης και της ανάπτυξής της, μία ανάπτυξη που συμβαίνει σε πλαίσια συντροφικότητας.*

*Αλλάξαμε τους στόχους μας από τις δεξιότητες χειρισμού αντικειμένων στην έρευνα για τις απαρχές της επικοινωνίας. Ο Jerry έγινε ο σύντροφος κι ο οδηγός μας στον υπέροχο κόσμο της παιδικής μάθησης. Η εκπαιδευτική του ψυχολογία είναι στην ουσία η μελέτη της παιδικής δημιουργικότητας και της διευκολυντικής υποστήριξης που παρέχει ο ενήλικος δάσκαλος μέσω της «σκαλωσιάς» στο φιλόδοξο νεαρό παιδί, καθώς αυτό αναρριχείται αδέξια σε καινούριες ιδέες και πράξεις, κάνοντας πολύ μεγαλύτερες προσπάθειες στην παρουσία του δασκάλου παρά αν ήταν μόνο του.*

*Για πολλά χρόνια η δουλειά μου, τροποποιημένη από την περίοδο της διαμονής μου στο Χάρβαρντ, έχει 100% αφοσιωθεί στην επιστημονική κατανόηση τού πώς τα μικρά παιδιά βρίσκουν νόημα και έναν τόπο όπου μπορούν να νιώσουν περήφανα που συνυπάρχουν με άλλους, να γνωρίσουν πώς να συμμετέχουν σε παιγνιώδεις δραστηριότητες και πώς να βοηθούν στη*

*δουλειά μίας κοινότητας. Ο Jerry είναι ακόμη και σήμερα ο δάσκαλός μου και η «σκαλωσιά» που βοηθά τις παράξενες ιδέες μου να πάρουν μια εύληπτη και χρήσιμη μορφή. Είμαι ταυτόχρονα ευτυχισμένος και υπερήφανος που μοιράζομαι μαζί του το ίδιο κίνητρο στην εξερεύνηση τού πώς η φωνή μπορεί να γίνει μια γέφυρα μεταξύ ενθουσιωδών νοών, πώς για ένα παιδί ή για μία ομάδα παιδιών σε μία σχολική τάξη, η ομιλία του δασκάλου μπορεί να αποκτήσει μία ποιότητα ενδιαφέροντος και στοργής που επιβεβαιώνει τη χαρά της ανακάλυψης και της αφοσίωσης σε ένα έργο.*

*Μερικά χρόνια πριν, είχα την ευχαρίστηση να βρίσκομαι στο Reggio Emilia με τον Jerry και την Carol σε μία εορταστική συνάντηση για την παγκόσμιας φήμης φιλοσοφία του Lauren Malaguzzi και τις επιτυχίες των νηπιαγωγείων του στην περιοχή αυτή της Ιταλίας. Ένα απόγευμα βρεθήκαμε με τη Δήμαρχο στο Δημαρχείο. Στο Reggio όλη η πόλη υποστηρίζει τα προγράμματα μάθησης των δασκάλων, των γονιών και των παιδιών στους βρεφικούς σταθμούς και στα νηπιαγωγεία. Όταν ο Jerry ήρθε να πει λίγα λόγια, η Δήμαρχος του πρόσφερε το επίσημο κάθισμά της. Σ' ολόκληρη την Ιταλία, όπως και σ' όλο τον κόσμο, τον τιμούν ως το φίλο και οδηγό όλων εκείνων που επιθυμούν να προάγουν ένα είδος μάθησης που σκοποθετεί την ανακάλυψη και το μοίρασμα από τα παιδιά αυτών που οι άνθρωποι βρίσκουν και δημιουργούν.*

*Πιο σημαντικές όμως για την Ακαδημαϊκή Κοινότητα είναι οι περαιτέρω συνέπειες του ερευνητικού έργου του Jerry σε όλες τις περιοχές της Ψυχολογίας: αντίληψη του νοήματος στην πραγματικότητα, στη φαντασία, στην κίνηση και στην κυριαρχία της επιδεξιότητας, στη γλώσσα και στη νόηση, στην αντίληψη της αυτο-εκτίμησης και της ηθικής σημασίας της γεμάτης σεβασμό ακρόασης του λόγου του άλλου, που συμπεριλαμβάνει την αφήγηση των γεγονότων και των επιχειρημάτων στις νομικές διαδικασίες.*

*Οι τίτλοι των όμορφα δομημένων κειμένων του Jerry χαρτογραφούν το ταξίδι. Αναφέρω μερικούς: «Για τη Γνώση: Δοκίμια για το Αριστερό Χέρι»,( "On Knowing: Essays for the Left Hand"), «Διαδικασίες Γνωστικής Ανάπτυξης: Βρεφική Ηλικία» ("Processes of Cognitive Growth: Infancy"), «Η παιδική ομιλία: Μαθαίνοντας τη χρήση της Γλώσσας», ("Child's Talk: Learning to Use Language"), «Πραγματικοί Νόες, Πιθανοί Κόσμοι» ("Actual Minds, Possible Worlds"), «Πράξεις Νοήματος» ("Acts of Meaning"), «Η Κουλτούρα της Εκπαίδευσης» ("The Culture of Education"), «Δημιουργία του*

*νοήματος: Νόμος, Λογοτεχνία, Ζωή» ("Making Sense: Law, Literature, Life").*

*Σε μία πρόσφατη εκδήλωση προς τιμήν του Jerome Bruner, ο φίλος του Clifford Geertz, στην αυτοβιογραφία του "Available Light" («Διαθέσιμο Φως»), τόνισε κάτι σημαντικό. Ο Geertz παρατηρεί ότι ενώ ο Jerry δίνει την εντύπωση της λογικότητας και της ευγενούς πειθούς στα γραπτά του, είναι πολύ πιο επαναστατικός απ' ό,τι ο ίδιος φαίνεται να παραδέχεται. Η Ψυχολογία του απαιτεί ριζοσπαστική σκέψη και συγκεκριμένα απαιτεί την εγκατάλειψη της κυρίαρχης πίστης στη μηχανιστική θεώρηση του γνωστικού συστήματος. Αυτή είναι η επίκαιρη σημασία του έργου του Jerry και γι' αυτό το λόγο το μήνυμά του θα ζήσει και θα αναπτυχθεί.*

*Με την Carol, ο Jerry έχει εξερευνήσει τα θεμέλια των κινήτρων της αφήγησης - αυτή τη μαγική δύναμη του νου χωρίς την οποία ούτε να σκεφτούμε μπορούμε, αλλά ούτε και να αποκτήσουμε πρόσβαση στην εμπρόθετη συνείδηση του άλλου. Η θεωρία του διεγείρει την προσωπική μου δουλειά πάνω στις μουσικές αφηγήσεις του παιχνιδιού μητέρας – βρέφους και στις σχέσεις τους με τις συντακτικές δυνάμεις της γλώσσας. Όπως ο οικοδεσπότης μας Γιάννης Κουγιουμουτζάκης, έτσι και εγώ έχω σαγηνευτεί από τις ικανότητες των βρεφών, ήδη από τη στιγμή της γέννησής τους, να μοιράζονται με σεβασμό και συμπάθεια, τις νοητικές καταστάσεις τους μ' αυτές των άλλων. Αυτό τον καιρό με έχει κυριεύσει μια ακόμη λέξη ελληνικής καταγωγής , η «μουσική», και έτσι χρησιμοποιώ τις ευαισθησίες και τις εκφραστικές ικανότητες των βρεφών για να ανακαλύψω ξανά το αρχικό πλούσιο νόημα και την θεϊκή της έμπνευση.*

*Τιμώντας τον Jerome Bruner το Πανεπιστήμιο της Κρήτης αποδίδει φόρο τιμής σε ένα γίγαντα μεταξύ των δασκάλων, σε ένα πρόσωπο γεμάτο «ενθουσιασμό», με την αρχική ελληνική σημασία της λέξης.*

*Από ψηλά, στη σπηλιά του, ο Δίας θα είναι ευχαριστημένος.*